

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κατερίνα Κατσιφαράκη

«Οικείο-Οικείν»

Έναρξη έκθεσης: 22 Σεπτεμβρίου 2020

Το **Μουσείο Μπενάκη** και η **Νηματουργία Μέντης - Αντωνόπουλος (ΝΗ.Μ.Α.)** φιλοξενούν την ατομική έκθεση «Οικείο-Οικείν» της **Κατερίνας Κατσιφαράκη**. Το εικαστικό έργο της Κατσιφαράκη περιστρέφεται γύρω από την έννοια του αεικίνητου. Η εφήμερη κατοίκηση, οι ρίζες και το ξερίζωμα, η αδιάλειπτη μετακίνηση από τόπο σε τόπο, η παρατήρηση του φαινομενικά ασήμαντου και η ανάδειξη του φευγαλέου βρίσκονται στο επίκεντρο της δουλειάς της.

Οι φωτογραφίες, τα βίντεο, οι εγκαταστάσεις και τα αντικείμενα της Κατσιφαράκη, που εκτίθενται διακριτικά στους χώρους της κλωστοϋφαντουργίας, έρχονται να επιβεβαιώσουν τη μεταφορική δύναμη του νήματος και τη σχέση του με τη φύση. Μέσα από αυτή τη συγκατοίκηση εικόνων, νημάτων, τοπίων και μηχανών, η νομαδική σκέψη διεκδικεί ξανά την προσοχή μας.

«Από μικρή βίωνα συνεχείς μετακινήσεις τόπων, αλλαγές περιβάλλοντος, σπιτιών, εικόνων, ανθρώπων», επισημαίνει η καλλιτέχνης. Και προσθέτει: «Η σταθερή βάση διαρκούσε λίγο. Έτσι, το στιγμιαίο, το εφήμερο, γινόταν η βάση μου. Το σπίτι μου, κάθε φορά, το ένιωθα να διαρκεί για πάντα. Κάθε φορά. Από αυτό απορρέουν και οι τίτλοι των έργων μου: *προχωρώντας, σπίτι, ακολουθώντας το νήμα, κινούμενες φωλιές, προσφορά, φόρος τιμής, συνάντηση, αποχαιρετισμός, χωρίς τέλος, κύκλος, αναγκαστική πορεία, αναμένοντας, ανατομία του αεικίνητου*».

Η «ανατομία της αεικινησίας» και η «σκέψη της κινητικότητας» διατρέχουν το εικαστικό έργο της Κατσιφαράκη. «Η πολυτέλεια δυσχεραίνει την κίνηση» γράφει κάπου ο συγγραφέας Μπρους Τσάτουιν, σχολιάζοντας τις συνήθειες και την απλή ζωή των νομάδων. Παρομοίως η πολυτέλεια απουσιάζει παντελώς από τα έργα της Κατσιφαράκη. Θα μπορούσε να μιλήσει κανείς για μια τέχνη «φτωχή», αποτελούμενη από τα ουσιώδη, όσα απλόχερα μας προσφέρει η φύση και που συνήθως περνούν απαρατήρητα. Η δουλειά της Κατσιφαράκη έλκει την καταγωγή της από την ιταλική *Arte Povera*, συνομιλώντας ταυτόχρονα με το έργο σύγχρονων καλλιτεχνών, όπως της Kim Sooja, που καταπιάνονται με τον νομαδισμό και την κινητικότητα.

Τα βασικά υλικά της Κατσιφαράκη είναι το φυσικό τοπίο –ενίοτε και το αστικό– και όσα συναντά τυχαία και απρογραμμάτιστα σε αυτό: «Κάποιες φορές είναι απλά η καταγραφή της κίνησης της φύσης, ένα φως, μια σκιά, ο αέρας, μια πορεία. Άλλες φορές, περπατώντας στην πόλη ή σε κάποιο διάλειμμα από τη δουλειά, όπου ένα φως, μια σκιά, ο αέρας, μεταμορφώνει, δίνει ζωή σε μια λακκούβα του δρόμου, σε ένα σκουπιδιάρικο, σε ένα σκουπίδι που πετάει με τον αέρα» σημειώνει η καλλιτέχνης. Εξίσου σημαντικά υλικά για τη δουλειά της είναι τα απομεινάρια. Συνήθως πρόκειται για ready-made εικόνες που προσελκύουν το βλέμμα της και απλώς τις καταγράφει: ένα πεταμένο στρώμα καναπέ που στέκει μοναχικό δίπλα σε ένα έλος· ένας παράκτιος πάσσαλος για να δένουν οι βάρκες, το σχήμα του οποίου παραπέμπει σε καρέκλα· ένα χαλί που, με την πάροδο του χρόνου και την καθημερινή χρήση, έχει γίνει ένα με το έδαφος· αυτοσχέδιοι φράχτες από ασυνήθιστα και ετερόκλητα υλικά, όπως πόρτες και καλοριφέρ, που, ενώ χρησιμοποιούνται για την οριοθέτηση των οικοπέδων και των αγροτεμαχίων, θυμίζουν περισσότερο γλυπτικές εγκαταστάσεις.

Επιμέλεια έκθεσης: Χριστόφορος Μαρίνος

Έναρξη της έκθεσης: 22 Σεπτεμβρίου 2020

Διάρκεια: 22 Σεπτεμβρίου 2020 – 9 Ιανουαρίου 2021

Εισιτήρια: Είσοδος ελεύθερη

Διοργάνωση: Μουσείο Μπενάκη

Με την υποστήριξη του Οργανισμού Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON

Στηρίζουμε τη Δημιουργία

NEON

Υποστηρικτής έκθεσης

Ξπ